

Vytvořte příběh, ve kterém budou obsaženy všechny pojmy z obrázku.

Prázdniny

Prázdniny byly pro mě jako jedináčka celkem dost nudným obdobím, protože většina mých kamarádek v tomto období odjízďela mimo město. Proto jsem byla velmi vděčná rodičům, že mi zajistili pobyt na pionýrském táboře a zbytek prázdnin jsem trávila u babičky.

Do tábora jsem jezdila moc ráda. Maminka mi vždy spíchla na **šicím stroji** nějaký kostým, ve kterém jsem se předvedla na rozlučkovém večírku, při kterém jsme si k večeři v **kotlíku** vařili guláš. Do **batohu** jsem si nezapomněla přibalit **foťák**, kterým jsem si ráda fotila vzácné polní **kytky** a různé druhy **stromů**. Milovala jsem rána, kdy mi škvírou do stanu zasvítilo **sluníčko** a ranní rozsvičku, kterou jsme absolvovali v trávě plné **rosy**.

Stejně pěkné vzpomínky mám i na prázdniny u babičky. Na rána kdy mě budil **budík**, na kdákání **slepice**, nebo na hlasitou hudbu z babiččina **rádia** po drátě, odkud se linula dechovka, kterou babička milovala. Babička mi vždycky připravila k snídani kakao s čerstvě upečeným koláčem a sobě uvařila zrnkovou kávu čerstvě namletou na starožitném **mlýnku**.

Dopoledne jsem kramařila na půdě, kde jsem objevovala různé pro mě poklady, mezi nimiž byly i staré hračky, se kterým si hrávala ještě moje maminka, například **káča**. Mezi tím si babička napsala na **psacím stroji** několik dopisů svým přátelům. Večery jsem obzvlášť milovala. Babička mi povídala příběhy ze svého mládí a při tom, pokud bylo hezky, jsme si na zahradě udělaly **ohýnek**, kde jsme si opékaly buřty.

.....

Vyrůstala jsem se svými neteřemi a synovci, kteří mi byli věkově bližší než moje o hodně starší sestry. Na zahradě jsme měli maličkou chatičku se čtyřmi postelemi. V létě, když byly prázdniny, jsme tam spávali. Všichni jsme milovali příběhy, které nám vyprávěl můj tatínek.

Jeden byl o tom, jak byl na „vandru“ s kamarády. Věci si nosili v batohu, spávali pod stromem, vařili v kotlíku nad ohýnkem. Ráno vstávali se sluníčkem, chodili bosí po loukách s květinami. Někdy s sebou nosili i káču, se kterou si všichni rádi hráli.

Někdy jsme vzpomínali na příběhy, které jsme už zažili s ním. Prohlíželi jsme si fotografie ze starého foťáku a vzpomínali přitom, třeba jak Milan s Ivkou propadli stropem z půdy přímo do slepičího chlívků. Fotka, jak sedí celí zaprášení na hromadě dřeva mezi slepicemi, je perfektní.

V chatičce jsme měli pěkné deky, které maminka prošila na šicím stroji. Večer jsme pustili tranzistorové rádio a hráli karty. V tom byl tatínek neporazitelný. Moc dlouho jsme neponocovali, protože tatínek chodil do práce. Ráno brzy vstával a tak si natahoval budík. Maminka měla vždy nachystanou kávu, kterou čerstvě mlela na mlýnku a pořádnou snídani.

Dodnes na příhody s tatínkem vzpomínáme a mně docela mrzí, že když jsem se naučila psát na psacím stroji, jsem tyto příběhy nese-psala.

Na chalupě

Již zase zvoní budík, vstávám a pouštím rádio. Šel jsem spát se slepicemi ale i tak si musím uvařit ranní kávu. Nejlepší je čerstvě pomletá na mlýnku po babičce. Usedám na zápraží a vychutnávám její chuť i vůni.

Sluníčko začíná krásně hřát, v trávě se třpytí kapky rosy a objevují se první modré květy pomněnek. Ještě je ale chladno. V krbu zapálím oheň, postavím kotlík na polévku a usedám k psacímu stroji. Zbývá mi posledních pár řádků knihy.

Manželka mi na šicím stroji zašívá roztrženou bundu z minulé procházky. Batohem jsem zachytil o větev stromu a skutálel se z kopce dolů. Žena pohotově vytáhla foťák a zdokumentovala můj pád. Nejdříve se srdečně zasmála, pak mi ale vyhubovala, že jsem jako malý kluk, který si ještě hraje s káčou.

Babičko, jaké to bylo, když jsi byla ještě mladá....

Byl krásný letní den. Slunce hrálo, slepice na dvorku kvokaly, načechrávaly si peří, pózovaly a převáděly se před kohoutem. Kytičky na zahrádce voněly a zářily všemi barvami. Rádio hlásilo, že na blatech svítá.

Vnoučata, Ondra a Terežka škemrala: "Babi, vykládej nám, jaké to bylo, když jsi byla ještě mladá."
"No to ještě nebyly žádné ty počítače, ani mobily, ale jezdili jsme hodně do přírody."
"Babičko, my chceme také do té přírody, poznat, jaké to je."

Babička vytáhla z komory batoh a starý kotlík na vaření v přírodě, do termosky nalila kapku vody

na cestu. Nezapomněla ani foťák, aby mohla společný výlet uložit do paměti digitální, které v poslední době už nějak více důvěřovala, než své vlastní. Ale babička se nevzdávala, navštěvovala trénink paměti a také si na stará kolena začala psát deník. ☺

Zavolala svým dobrým, starým přátelům z trempské osady a domluvila návštěvu na chatě v přírodě. Nastartovala své autíčko a vyjela.

Chatu babička lehce našla, v mládí se tam něco najezdila. A také si pamatovala, že starý srub stál na kopci, poblíž krásného vysokého stromu. Hned vnoučata poučila, že jedná o letní dub. Přivítání bylo radostné, dospělí i děti se těšili a připravovali se na večer, kdy společně zažehnou táborový oheň. Konečně se všichni dočkali.

Hranice táboráku byla připravena a slavnostně zapálena. Večer začal zpěvem slavnostní trempské písně, hymny táborových ohňů "Vlajka vzhůru letí". Zpívalo se, vzpomínalo a vyprávěly se příběhy dlouho do noci, dětem se spát nechtělo.

Druhý den si všichni společně uvařili na ohni v jednom kotlíku gulášovou polévku. Ondra a Terežka se také podíleli na přípravě, možná i proto, jim tak chutnalo. Odpoledne si ještě všichni společně, děti i dospělí, vyšli na procházku, užít si přírody a krásného počasí.

Při této příležitosti babička učila děti poznávat druhy stromů, květin a léčivých bylin. Do společné zábavy se zapojili i ostatní dospělí, pomohli s určováním a vyprávěli, jak jim která bylinka pomohla a utužila zdraví.

Všechno jednou skončí. Všichni se rozloučili, babička zase nastartovala autíčko, usadila děti a vyjela zpět k domovu. Ještě se po cestě zastavila s vnoučaty v městském muzeu, kde je seznámila se starými předměty, které se v době jejího mládí používaly v každé domácnosti. Objevili tam klapkový psací stroj, natahovací budík, šlapací šicí stroj, ruční mlýnek na kávu a také starou dětskou hračku, kterou dnešní děti už moc neznají - káču.

Na zpáteční cestě babička naučila své vnoučata písničku "Sláva nazdar výletu, nezmokli jsme, už jsme tu.". Vnoučata byla výletem nadšena a rozloučila se s babičkou otázkou: " Babi, zase nám budeš někdy vykládat, jaké to bylo, když jsi byla mladá?"

.....

Ráno zazvonil budík a probudil mě do prosluněného rána, plného rosy, což ukazovalo krásný den. Umlela jsem kávu na mlýnku a posadila se k psacímu stroji, vypracovat plán na dnešní den.

Klidná hudba z rádia mne inspirovala k výletu do přírody. Děti už vstaly a nakrmily slepice. Dokázali i zabalit batoh, který byl pěkně plný. Cestu nám ukazovaly rozkvetlé stromy. Děti tu všechnu krásu fotily

a nezapomněly ani na květiny. Udělali jsme si na louce ohniček a vařili v kotlíku z bylinek, které jsme našli, čaj. Všem moc chutnal. Návrat domů byl delší, protože jsme po cestě hráli hry s káčou.

Užili jsme u toho plno legrace. Malá nehoda - roztržené tričko - se rychlostí blesku spravila na šicím stroji. Po večeri únavou děti usnuli a mě nezbyvalo než plánovat zábavu na zítřejší den. Asi budeme hrát na šipkovanou. Je čas už jít taky spát.